Pedro Alvarado amaga Pere d'Albalat, comte de Cocentaina

Autor: Joanjo Albinyana
Data de publicació: 27-05-2016

Comunicació d'en Joanjo Albinyana al XVè simposi d'Arenys de Munt. Hi presenta una sèrie de notables coincidències i paralel·lismes biogràfics entre les vides del conqueridor conegut oficialment com Pedro Alvarado i el comte de Cocentaina Pere d'Albalat. En conclou que en realitat són la mateixa persona.

Notables coincidències biogràfiques dels dos personatges.

Des de fa anys, l'Institut Nova Història treballa en la recuperació de la vertadera història dels catalans. Com tots sabem, una part importantíssima de les recerques de l'Institut tenen a veure amb el descobriment català d'Amèrica i amb la seva exploració i primera conquesta. A més a més, els seus investigadors han revelat que la participació dels valencians hi va ser cabdal. D'altra banda, d'entre els principals conqueridors nascuts a la Corona Catalanoaragonesa, hi ha Ferran Cortès, del qual NH n'ha descobert la veritable personalitat. Cortès era un noble que estava estretament emparentat amb la casa reial i que va tenir una intensa relació amb el Regne de València. Així, han anat apareixent una bona caterva de fets que vinculen Ferran Cortès amb la vila valenciana de Cocentaina, dels quals fets podeu consultar-ne una mostra en el nostre article La participació del comtat de Cocentaina en la descoberta d'Amèrica, publicat al web de l'INH1. A mode de recordatori, en detallem breument unes poques però tanmateix significatives dades:

Segons trobem documentat ens diverses obres, Pedro Alvarado i Ferran Cortès celebraren des dels primers moments de la conquesta festes de moros i cristians a la ciutat de Mèxic. Quant a la manera com se celebraren aquelles festes, l'explicació oficial que ens ha arribat s'assembla molt a la manera com actualment aquestes se celebren a Cocentaina, Ontinyent, l'Olleria o Alcoi. El que més crida l'atenció és que els dos famosos personatges feien de moros. D'altra banda, les festes de moros i cristians no està gens arrelada a Badajoz, ciutat d'on oficialment se suposa que era

Cortès.

El Pare Fullana conta al seu llibre Història d'Ontinyent (Ontinyent és una població situada a uns 10 km de Cocentaina) que un il·lustre fill d'aquesta vila, Anastasi Perigüell, fou amic íntim d'en Ferran Cortès i que aquest, en tornar de la conquesta de Mèxic, regalà al d'Ontinyent un punyal d'or.

Dos historiadors americans han documentat un franciscà de cognom Urrea que va acompanyar Ferran Cortès a Amèrica. Afirmen que és tracta d'un familiar d'aquest. Doncs bé, a uns 8 km. de Cocentaina es troba Benilloba, poblet que era propietat dels Urrea.

Quan el 13 d'agost de 1521 Ferran Cortès conquereix la ciutat de Tenotxtitlan o ciutat de Mèxic, hi posa com a patró Sant Hipòlit màrtir, que és el mateix patró que el de la vila de Cocentaina.

Jeroni Corella, fill dels comtes de Cocentaina, va instal·lar a la catedral de Comayagua, una ciutat d'Hondures, del qual territori va ser governador Pedro de Alvarado, un rellotge d'una significació molt especial: es tracta del rellotge de l'Alhambra de Granada, que els pares comtes regalaren al seu fill Jeroni Corella després de la conquesta del Regne de Granada.

PEDRO DE ALVARADO

Després que vam redactar el citat article, hem anat resseguint de més a prop aquest personatge. De la seua biografia, el primer que ens en crida l'atenció és l'origen que des de l'oficialitat se li proposa. Un origen inversemblant. Segons la història oficial, els avantpassats d'Alvarado es cognomenaven De Secadura i provenien d'Astúries. La història oficial explica la manera com els De Secadura es converteixen en Alvarado. L'explicació sembla més aviat una anècdota posada amb calçador. Segons aquesta, un personatge anomenat Pedro de Secadura vivia a la vora d'un riu. Doncs bé, resulta que en construir-se un pont vora casa seva es van fer servir unes vares per a la barana. D'ací es diu que va sortir el malnom de Pedro De Secadura, "el de la Varas". El seu fill passà a dir-se Fernando Sánchez del Varado, i el nét Juan Sánchez de Alvarado. Així, del Varado patern passem a l'Alvarado del fill. S'addueix que "l'Al-" que encapçala el llinatge del fill no és sinó l'article àrab "al-". Al-varado. Però sembla molt estrany que s'usi aquest article a Astúries, regne on amb prou feines hi van arribar els àrabs. És a dir, que en dues generacions s'inventen el passat d'un cognom. Fixeu-vos bé en el camí tan rebuscat que va de "Varas", passa per "Varado" i acaba--amb l'article àrab "Al-" a... Astúries!— en "Alvarado". Vet ací un de tants exemples de quina manera tan "seriosa" i "rigorosa" es construeix i s'amaga la història de les personalitats de la nació dels valencians i de la nació mateixa. No cal dir que, al meu criteri, sembla que aquesta faula es tracta d'una ficció dels censors. Aquesta ficció estaria destinada a poder apropiar-se de la història dels senyors d'Albalat i convertir-los en uns inventats Alvarado.

Aquesta ficció anecdòtica ens en fa recordar una altra també de molt sospitosa: la dels de la Cerda, malnom d'un fill del rei Alfons Xè de Castella. Segons aquesta narració, aital fill d'Alfons X va nàixer amb un pèl a l'esquena. I la gent, en veure'l, l'anomenà "el de la Cerda". La RAE defineix "cerda" com: "pelo grueso, duro y largo que tienen las caballerías en la cola y en la cima del cuello". Heu vist alguna vegada un pèl tan gruixut en l'esquena d'algun nadó?! És absurd, i, per tant, fals. És una explicació que no es correspon amb la veritat. Si, com deia més amunt, comprenem que la història dels valencians ha estat manipulada, entendrem que cal buscar altres formes de veure-la, unes formes que refacin el nostre maltractat passat i ens l'apropin a la realitat dels fets. Doncs bé, al costat de Xàtiva tenim el poble de Cerdà, i és al castell de Xàtiva on es van criar els fills del primer De la Cerda, Ferran. Segons es diu, els de la Cerda van ser tancats a la presó per ordre del seu oncle, el rei Pere II el Gran i fill de Jaume I. Al seu torn, aquest darrer era l'avi dels De la Cerda. I nosaltres ens preguntem: segur? Un oncle tancaria en una presó així com així els seus nebots? I si realment vivien a Xàtiva amb tota llibertat? La nostra hipòtesi és que no es cognomenaven de la Cerda –i això per un pèl gruixut d'animal a l'esquena en néixer!--, sinó que es deien Cerdà per haver nascut a l'alqueria de Cerdà, a l'horta de Xàtiva. De la mateixa manera, creiem que el cognom Alvarado no prové d'una anècdota sobre unes vares. Entre altres coses perquè aquest cognom Alvarado ha arribat amb moltes variants. El trobem escrit de diferents formes:

Alvarado, Albarado, Dalbarado, Dalvarado, De Albalato, etc.

ALBALAT DE LA RIBERA

En l'antic Regne de València, trobem al segle XV en Joan Pere Roiç de Corella que fou comte de Cocentaina i senyor d'Albalat de la Ribera.

Potser és aquest Pere d'Albalat el famós Pedro Albarado?

L'alqueria d'Albalat de la Ribera ha tingut al llarg de la seua història diversos noms: Albalat de la Ribera (l'actual i oficial), Albalat del Xúquer, Albalat de Pardines, Albalat de Segreny o Sagareny i Alborrix d'Azora. També en algun text en llatí hi consta la denominació Albalato.

Com que aquesta darrera grafia Albalato és molt semblant a la d'Albarado, hi aprofundirem una mica, a veure si trobem qualsevol indici que permeta sospitar que el personatge Pedro Alvarado/Pedro Albarado puga ser en realitat un Pere d'Albalato. De la història d'Albalat, en detallarem a continuació els senyors des dels temps de Jaume I2

1292 Constança d'Anglesola i Pere de Benviure.

1330 Gosalbo Garcia.

1345 Pere Maça de Llinaça, la filla del qual es casa amb el següent senyor del lloc.

1425 Ximén Pere Rois de Corella i Santa Coloma (primer comte de Cocentaina des de 1448).

1494 Gaspar de Castellví, comte de Carlet.

1510 Maria de Manrique de Borja, duquessa de Gandia.

Quan naix Pedro de Alvarado l'any 1485, la vila d'Albalat era propietat del 1r. comte de Cocentaina. Així, tenim en Pere Rois de Corella senyor d'Albalat. És a dir, en Pere d'Albalat.

Notables coincidències biogràfiques:

Som conscients que alguns dels pareguts que ací presentem són tan sols açò: pareguts –uns pareguts increïbles—i, per tant, no són proves definitives. Així i tot, volem deixar-ne constància per si pot servir per a futures recerques d'altres investigadors. Però no tot són pareguts. També presentarem paralel·lismes exactes, que haurien de fer pensar a més d'un historiador. Comencem.

1.- El nom: Pedro i Pere

Tot i que ens presenten sovint els Corella amb el nom complet de Peres Rois de Corella, de vegades en castellà el tradueixen com a Jimeno Pérez Ruiz de Corella. Aquest Peres es tracta d'un plural de Pere, com podem comprovar en alguns documents de l'època: Ximeni Petri di Corella3, 4 i 5.

Tenint en compte que en llatí la fruita "pera" i el seu plural "peres" s'escriuen pirum i pira, respectivament, aquest Petri

faria referència al nom propi català Pere i no Peres. Si hi hagués un traductor castellà que volgués traduir-lo al seu idioma, Petri seria Pedro. En cap cas Pérez. Per tant, aquest Pérez sols pot vindre de la castellanització del nom propi Peres, plural de Pere.

2.- El cognom: DALBARADO I D'ALBALATO

El paregut entre els noms Albarato6 (Alvarado) i Albalato (Albalat) obri la porta a cercar en dues direccions. D'una banda, cap a la biografia del conqueridor, i, de l'altra, cap a la vila d'Albalat de la Ribera.

3.- Dues mullers: FRANCISCA I BEATRIZ / FRANCESCA I BEATRIU

El Pedro de Alvarado de la història oficial es casa dues vegades. La primera, amb Francisca de la Cueva i Benavides. Posteriorment, una vegada vidu, es torna a casar. Esta vegada amb la seua cunyada Beatriz de la Cueva i Benavides.

El fill del primer comte de Cocentaina Pere Rois de Corella es casa dues vegades. De primer, amb Francesca de Montcada i, una vegada vidu, amb Beatriu de Centelles. De moment, només els noms de les dues mullers és el mateix. Després argumentarem si els cognoms de les dues mullers d'Alvarado són realment de la Cueva i Benavides o no. O si, en canvi, tenen res a veure amb unes altres famílies nobiliàries: la família Montcada i la família Centelles.

4.- Cognom de les mullers d'Alvarado CUEVA / ÇUECA

Al costat d'Albalat trobem la vila de Sueca. Al segle XV, el nom de la vila era escrit amb ç inicial: Çueca. La grafia "Çueca" és molt semblant al cognom de Francisca i Beatriz: "Cueva". Podria Cueva amagar Çueca? La gent de la nissaga de la Cueva viuen de forma majoritària, almenys els personatges més coneguts, a Cuéllar (en llatí Cuellaria). Doncs bé, al costat de Çueca es troba la vila de Cullera (en llatí Cullaria) ocultada sens dubte rere la vila de Cuéllar, tal com ho afirmàrem a la nostra conferència a l'11è Simposi sobre la descoberta catalana d'Amèrica d'Arenys de Munt intitulada La substitució de la vila de Cullera per la de Cuéllar en els textos de la Història d'Espanya i de la descoberta d'Amèrica"7.

Així doncs, si són certes les nostres hipòtesis, hauria d'aparèixer gent de la Cueva a prop d'Albalat i, més concretament, gent de la vila de Çueca o Sueca, com avui dia aquesta població és conguda. Ací mostrem uns exemples de gent de la nissaga de la Cueva per terres valencianes de la Ribera:

Juan III de la Cueva mor a Carcaixent.

Maria de la Cueva, germana de Luis II de la Cueva es casa amb el capità Diego de Corbera.

Beltran de la Cueva i Benavides (germà de Francisca i Beatriu) es casa amb Margarita Lladró de Vilanova, vescomtessa de Xelva.

FOTO 1 Mapa de les tres ciutats a la Ribera. Carcaixent, Corbera i Vilanova:

Una dada més important ens cau a les mans quan estavem pegant un colp d'ull al diccionari geogràfic7bis de Pascual Madoz. L'autor, en presentar el 1845 l'escut d'Albalat de Pardines (és a dir, l'actual Albalat de la Ribera), acaba descrivint el que és l'actual escut de Sueca. Com interpretar aquest anacronisme? Com es possible que Albalat i Sueca tinguen el mateix escut? Al segle XV eren una mateixa entitat? Albalat estava integrada a Sueca? Que la sobredita Francesca de la Cueva (o de Sueca) estigués casada amb un Pere senyor d'Albalat, hi té alguna cosa a veure?

FOTO 2 Escut de Sueca a Albalat. Diccionari Geogràfic de Pascual Madoz. Full 285:

5 .- CONQUERIDOR/ FILL DE CONQUERIDOR

Pedro és conqueridor de Guatemala i participà en les conquestes del Iucatà i de Mèxic. Paralel·lament, tenim Pere d'Albalat, fill del primer comte de Cocentaina, el qual fou conqueridor de la ciutat de Nàpols. El motiu per què el rei Alfons el Magnànim el féu comte l'any 1448 fou perquè li va portar, precisament, les claus del regne de Nàpols8. El mateix any, Corella comprà el comtat de Cocentaina.

6.- ÇORRILLA/CORELLA

Llegint una biografia de Pedro Alvarado veiem d'una banda que fou, com ha estat dit, conqueridor de Guatemala. Altrament, un dels personatges que tingué al seu costat fou Francisco de Çorrilla o Zorilla9, tinent del governador de Guatemala en 1537, també descrit de vegades com a comptador i comanador. Aquest Çorrilla, podria ser un Corella? En la crònica de Bernal Diaz del Castillo trobem que Francisco de Albarado10 era també lloctinent a Guatemala sota les ordres de Pedro de Alvarado, encara que uns anys més tard. Si Francisco de Albarado i Francisco Çorrilla exerceixen el mateix càrrec a Guatemala, podria tractar-se de personatges de la mateixa família. I això si els Albarado foren realment els Corella, talment com nosaltres defensem.

7- ARTILLER / ARTILLER

Pedro Alvarado està citat per distints catedràtics de la Universitat de València com el canterer i l'artiller de la guarnició de Xàtiva11 i 12 en època coetània a la del nostre personatge. És estrany veure aquest nom a la vila valenciana si resulta que era extremeny. I més estrany és la indiferència amb què aquests catedràtics valencians situen a Xàtiva aquest suposat extremeny de Badajoz i súbdit del Regne de Castella.

Per poder avançar a l'hora de decidir sobre la possible ocultació del personatge, caldrà tenir en compte més dades. Mireu el dibuix d'Antonio Herrera de Tordesillas que apareix al seu llibre las Décadas, quan ens presenta Pedro Alvarado en el decurs de les vinyetes. Si abans l'exèrcit que va a Amèrica ho fa amb gossos i escopetes, quan l'Herrera parla d'Alvarado apareixen canons d'artilleria. Sembla d'una banda, que el famós capità de Ferran Cortès era artiller. D'una altra, tenim que Pedro Alvarado és artiller de la guarnició de Xàtiva.

La nissaga dels Corella, a més a més de ser conqueridora de Nàpols, també gaudeix d'una tradició en el camp de l'artilleria: un descendent no gaire llunyà, el novè Comte Jeroni Rois de Corella, mort el 1623, fou general d'artilleria dels reials exèrcits i pare d'Antònia Peres Rois de Corella, Comtessa de Cocentaina i muller del virrei del Perú: Diego de Benavides i de la Cueva, dinovè senyor de la casa de Benavides. Així doncs, tenim Cocentaina lligada al món de l'artilleria i també als cognoms de la Cueva i Benavites, com els de les dues mullers de Pedro de Alvarado.

8.- PORTOCARRERO / PORTOCARRERO

La filla de Pedro Alvarado, Leonor es casa amb Pedro de Portocarrero13 que era home de confiança del conqueridor.

Al 1485 el comte Corella compra de forma perpètua per a ell i els seus descendents la sèquia reial del Xúquer, també anomenada d'Antella. I pocs anys després, al 1523, trobem documentat que el senyor d'Antella s'anomena Pedro Portocarrero14.

Així doncs tenim, d'una banda, un Pedro Portocarrero gendre de Pedro Alvarado i, d'una altra, un tal Pedro de Portocarrero, senyor d'una propietat dels comtes de Cocentaina.

9.- AZORA / AZORA

En companyia de Pedro Alvarado apareix un militar de nom Gonzalo de Azora citat a les actes del Congreso de Historia del Descubrimiento 1492-1556. Actas, ponencias y comunicaciones de la Real Academia de La Historia, any 199215.

Si la població d'Albalat era també coneguda com a Alborrix de Azora, podríem estar parlant d'un militar que acompanya Pedro Alvarado anomenat "de Azora", com el poble el senyor del qual és el nostre Pere d'Albalat. No s'hauria de descartar que es tractés d'un familiar del Corella de nom Gonçal.

10.- AZORES / AZORA

També se'ns diu que el fill de Pedro de Alvarado nasqué a les Illes Azores. Si realment hagués nascut a Albalat, ho hauria fet a Alborix de Azora.

11.- LA CANTERA / ALCANTERA

A la biografia del germà d'Alvarado, Alfonso, trobem que fou criat por sa tia Teresa de Alvarado, a Hontoria de la Cantera.

Al costat d'Antella i pegat a Càrcer trobem el poble d'Alcàntera.

12.- ROMANÍ / ROMANÍ

El majordom de Pedro de Alvarado fou Bernardino de Romaní.

La mare del II comte de Cocentaina fou Beatriu Llançol de Romaní.

Qui millor per a ser majordom de Pere d'Albalat que algú de la familia materna?

13.- ALVARADO I COLOM A VALÈNCIA i AGERMANATS

Segons Josep Maria Quadrado, en informacions aportades el 1896, se'ns diu que Pedro de Alvarado i en Colom eren grans amics i agermanats. I així ens ho fa saber al seu llibre: Informacions judicials sobre els "adictes a la germania a la ciutat de Mallorca"16:

"Pedro de Alvarado: afectat i agermanat, gran amich den Colom y afavoria los agermanats, y anava y venia de ací a València per la germania, hi ha estat reclús en la ciutat essent lo camp del rei defora. Present a la presó e penes de cos e d'haver a ells imposades aprés la reducció de 1523."

14.- BENAVIDES / BENAVITES

Ara aprofundirem una mica més en el segon cognom de les mullers de Pedro de Alvarado: Benavides (cognom que prové de la població situada a l'actual província de Lleó).

Els Corella són senyors de Benavites (de Castelló de la Plana al País Valencià) des de 1437 fins al 1619 data en què passa a mans dels Bellvís, administradors dels comtes de Cocentaina.

El sogre d'Alvarado fou: Luis I de la CUEVA casat amb María Manrique de Benavides, filla major de Juan de Benavides el Bo, segon senyor de Jabalquinto, Almanzora, Estiviel y la Ventosilla.

Fent un resum de les possessions de què gaudien els de la Cueva, trobem les següents: Benavides a León, Estiviel a Toledo, Solera a Jaen, Villanueva de Torres a Granada, Almançora a León i Ventosilla a Jaen entre altres.

I sospitosament trobem als voltants de Benavites al Pais Valencià unes denominacions de viles que tenen un gran paregut amb les que acabem de citar.

BENAVIDES: Benavites

ESTIVELLA: Estiviel

SONEJA: Solera

TORRES TORRES: Villanueva de torres

ALMAÇORA: Almanzora

ALBENTOSA (Terol): Ventosilla

FOTO 3 Mapa de les propietats dels de la CUEVA al llarg de la península:

FOTO 4 Mapa de les viles concentrades al voltant de Benavites al País Valencià, amb noms de poblacions molt semblants als de la foto 3:

Amb totes aquestes dades a la mà, sospitem que Francisca i Beatriz de la Cueva i Benavides són en realitat Francesca i Beatriu de Çueca i Benavites, de cognom patern de Montcada i de Centelles, unes prestigioses nissagues catalanes establertes a València.

El virrei del Perú, Diego de Benavides i de la Cueva, dinovè senyor de la casa de Benavides, estigué casat amb Antònia Peres Roís de Corella comtessa de Cocentaina. Novament una altra casualitat: un Benavides (se suposa que de León) es casa amb una comtessa senyora de Benavites (València).

Les sospites que la nissaga de la Cueva sigui en realitat Çueca comencen a ser força rellevants, i contínuament surten noves dades que parlen d'altres personatges de la Cueva per terres de la Ribera i ben a prop d'Albalat de la Ribera i de Sueca.

Hi ha uns altres vincles sospitosos de manipulació que fan referència a la casa d'Alba. Així, trobem Francisco Fernández de la Cueva, fill de Beltrán de la Cueva i Benavides (Bertran de Sueca i Benavites?), 1r. duc d'Alburquerque. Es casa amb Francisca Alvarez de Toledo, filla del Duc d'Alba.

Observeu aquest mapa amb algunes possessions de la casa d'Alba repartides al llarg de la geografia castellana:

FOTO 5: Possessions de la casa d'Alba: Cabañas, Alba de Tormes, Villoria i Oropesa:

Compareu-los ara amb aquestes altres de valencianes, concentrades en pocs quilòmetres quadrats a prop de Benavites i al voltant de la Vall d'Alba:

FOTO 6 Mapa de les viles concentrades al voltant de la Vall d'Alba al País Valencià, i amb noms molt semblants als de la foto 5. La Vall d'Alba, Cabanes, La Pobla Tornesa, Villoria i Oropesa:

No aprofundirem de moment més en membres d'aquesta família, però sí que volem deixar constància també que, tot i nàixer per terres de Belmonte (Cuenca), solen anar a viure i morir a Cuéllar. Al costat de Sueca es troba la vila de Cullera, en llatí Cullaria. Per a més informació sobre aquest tema podeu veure el video en vimeo a la conferència intitulada La substitució de la vila de Cullera per la de Cuéllar en els textos de la Història d'Espanya i de la descoberta d'Amèrica"7.

15.- UN GERMÀ: ALFONSO / UN GERMÀ: ALFONS

Un germà de Pedro Alvarado és Alfonso Alvarado.

Un germà de Pere d'Albalat és Alfons Peres Rois de Corella.

16.- BELLPUIG / BELLPUIG

Existeix una real provisió de Pedro Alvarado datada a Bellpuig el 19 de març de 1533. Així consta a la Colección de Documentos para la Historia de la Formación Social de Hispanoamérica (1493-1810) 17.

Què fa un extremeny escrivint des de Catalunya, concretament des de Bellpuig (encara que de vegades el tradueixen com “Belpuche”)?

El segon comte de Cocentaina es casà amb Beatriu de Montcada i Anglesola. Tant els Montcada com els Anglesola són senyors de Bellpuig. Això explicaria que Pedro de Alvarado signara una carta a Bellpuig, essent com era una propietat de la família de la seua muller.

Fixeu-vos bé en aquesta Beatriu de Montcada i Anglesola i compareu-la amb Beatriz de La Cueva i Benavides. Si fossin la mateixa persona, tindríem d’una banda Beatriu com a muller del comte de Cocentaina i, per tant, senyora d'Albalat (de Çueca o Cueva) i de Benavites, mentre que de l'altra, per part dels pares (els Montcada Anglesola) seria propietària de Bellpuig.

17.- ESCUT D'ALVARADO /ESCUT DE GUADASSUAR

Volem acabar totes aquests pareguts amb el gran paregut que tenen l'escut de Pedro Dalbarado i el de Guadassuar, poble valencià que es troba molt a prop d'Albalat de la Ribera, a uns 10 km, i que pertanyia a la vila d'Alzira fins que se’n va independitzar a finals del segle XVI.

L'escut de Pedro Albarado està format per unes ones d'aigua i sis estels. El de Guadassuar té els mateixos elements. Sols canvia el nombre d'estels, que en aquest cas en són cinc. Sols comentar que en el cas del de Guadassuar, les aigues fan referència al Xúquer i en el d'Alvarado no se n'explica la referència.

Aquest paralel·lisme de l'aigua en ambdós escuts s'entén millor si tenim en compte que els comtes eren propietaris de la sèquia reial d'Antella, dita també d'Alzira o del Xúquer, amb la qual cosa un Pere d'Albalat exhibiria molt orgullós al seu escut la propietat d'una sèquia tan important.

FOTO 7 els escuts de Pedro Alvarado i el de Guadassuar:

CONCLUSIÓ

Després de l'article que redactàrem sobre la participació del comtat de Cocentaina en la descoberta d'América, calia fer una recerca centrada en la persona de Pedro de Alvarado i si realment hi havia alguna relació entre el personatge i el Comtat.

Doncs bé, hem aportat una caterva de dades que permeten tindre un sentiment que va més enllà de la sospita sobre l'origen valencià d'Alvarado, és a dir, d'Albalato o d'Albalat.

Finalment, acabarem amb una sinopsi de tots els paralel·lismes aportats. Aquests paral.lelismes ens faran veure d'una forma més fàcil que estem parlant de la mateixa persona.

RESUM

COINCIDÈNCIES

PEDRO

PERE

Dalvarado o ALBARATO

ALBALATO o D'albalat

Mullers: FRANCISCA i BEATRIZ

FRANCESCA i BEATRIU, mullers

CUEvA

ÇUEcA

BENAVIDES

BENAVITES

ESTIVIEL

ESTIVELLA

Villanueva de TORRES

TORRES Torres

ALMANÇORA

ALMAÇORA

BENTOSilla

alBENTOSa

ALBA

Vall d'ALBA

De TORMES

Pobla TORNESa

OROPESA

OROPESA

CABAÑAS

CABANES

Gendre, PEDRO DE PORTOCARRERO

PERE DE PORTOCARRERO sr Antella

Majordom, ROMANÍ

ROMANÍ, cognom de la mare

ARTILLER

ARTILLER

Rodrigo de AZORA

AZORA, Alborix d'

La CANTERA

AlCANTERA

Escriu carta des de BELLPUIG

BELLPUIG de la familia de la muller

Escut 6 ESTELS I AIGUA

Escut 5 ESTELS I AIGUA (sèquia reial del Xúquer, d'Antella o d'Alzira)

Per tot el que hem aportat en aquest article, creiem que Pedro de Alvarado és Pere d'Albalat i que rere d'ell s'amaga la història dels Peres Rois de Corella, senyors d'Albalat i comtes de Cocentaina.

Joanjo Albinyana

9 de març de 2016

L'Olleria, Vall d'Albaida, al País Valencià.

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES:

1.- http://www.inh.cat/articles/La-participacio-del-Comtat-de-Cocentaina-en-la-descoberta-d-America-1-2-

2.- PERE JOAN HERNANDIS. Vila d'Albalat de la Ribera de Xúquer. Noticia general recopilada en lo any 1704. Presentació i transcripció a cura de Pere Joan Hernandis.Edita l'Ajuntament d'Albalat de la Ribera, 2007.

3.- DON ROCCHO PIRRO. Sicilia sacra disquisitionibus et notitiis illustrata.. Segon tom. 1733.

4.- ACCADEMIA PONTANIANA. Testi i documenti di Storia Napoletana. Accademia pontaniana (1825). Presso l'Accademia, 2005. Volums VII/VIII full 33

5.- JOANNES GEORGIUS GRAEVIUS,PIETER BURMAN. Thesavrvs antiqvitatvm et historiarvm Italiae, Neapolis, Siciliae ..., Volum 33

6.- ETHELIA RUIZ MEDRANO. Mexico's Indigenous Communities, 2010 University Press of Colorado

7.- https://vimeo.com/48401850

7bis.- PASCUAL MADOZ. Diccionario Geagráfico-Estadístico-Histórico de España y sus posesiones de Ultramar. Madrid 1845, full 285.

8.- PARE FULLANA. Història de Cocentaina. Claus de Nàpols. Llibre de Cocentaina.

9.- JOSÉ MARÍA VALLEJO GARCÍA-HEVIA. Juicio a un conquistador, Pedro de Alvarado: su proceso de residencia en ...Full 763

10.- CARMELO SÁENZ DE SANTA MARÍA. Historia de una historia: la Crónica de Bernal Díaz del Castillo. Full 166:

11 LUIS ARCIENAGA. Professor d'Història de l'Art de la Univesitat de València. Sistema de defensa en Cullera: Castillo, murallas y torres. Edita Ajuntament de Cullera, 2003, full 24

12 JUAN FCO. PARDO MOLERO, Proyectos y obras de fortificación en la Valencia de Carlos V. Universitat de Valencia.

13 www.euskalnet.net/laviana/gen_hispanas/alvarado.htm

14 https://es.wikipedia.org/wiki/jimeno_Perez_de_Corella

15 "Congreso de Historia del Descubrimiento 1492-1556 actas ponencias y comunicaciones" de la Real Academia de La Historia. Tom II, Full 386 Madrid 1992

16 JOSE MARIA QUADRADO, Informaciones judiciales sobre “els adictes a la germania en la ciutat de Mallorca”. Editat el 1896. A la pàgina 56

17.- KONETKE. Colección de Documentos para la Historia de la Formación Social de Hispanoamérica (1493-1810). Tomo I. CSIEussC. Madrid 1953, pp 143-144.